

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਗਿਣਤੀ ਸੈਂਤਾਲੀਹ

ਕ੍ਰਮਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਦਾਨੀਏਲ 8 ਦਾ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਧਰਮ-ਵਿਗਿਆਨ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀਆਂ

Jeff Pippenger

2024-01-11

ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਨੌਂ ਤੋਂ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਿੰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਟ੍ਰਾਂਸਵੇਸਟਿਟਿਜ਼ਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ—ਇੱਕ ਐਸਾ ਕ੍ਰਾਸ-ਡੈੱਸਰ ਜੋ ਨਰ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੂਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਮਝ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ ਨੂੰ ਦੋ ਪੜਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ: ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਰੋਮੀ ਰਾਜ-ਕਲਾ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ ਰੋਮੀ ਕਲੀਸਿਆ-ਕਲਾ ਦਾ; ਪਰੰਤੂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਇਸ ਖੂਲਾਅ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ (ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ)। ਤਥਾਪਿ, ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਯਤ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰੋਮੀ ਰਾਜ-ਕਲਾ ਜਾਂ ਰੋਮੀ ਕਲੀਸਿਆ-ਕਲਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਮਰਾਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਆਯਤ ਦਸ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ (ਇਸਤ੍ਰੀਲਿੰਗ) ਦੀ ਪੀੜਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਮਝ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ ਰੋਮ ਹੀ ਚੌਥਾ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰਾਜ ਸੀ, ਰਾਜ ਤੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਰਾਜ ਤੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਦੋਲਨ ਕਿਸੇ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਰੋਮ ਦੇ ਦੋ ਪੜਾਅ ਵਜੋਂ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਰਾਜ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕ੍ਰਮਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਹੀ ਸਮਝਦੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਸਿੰਗ ਨੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਰੋਮ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਮੂਲ ਦਸ ਸਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਸਿੰਗ ਉਖਾੜ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਮਿਲਰ ਨੇ ਆਇਤ ਨੌਂ ਤੋਂ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਦੇ ਲਿੰਗ-ਦੋਲਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਸਮਝ ਲਈ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਚੌਥਾ ਰਾਜ ਰੋਮ ਹੀ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਮਝ ਅਨੁਸਾਰ ਚੌਥਾ ਰਾਜ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘਟਨਾ ਮਸੀਹ ਦਾ ਦੂਜਾ ਆਗਮਨ ਸੀ।

ਇਸਤ੍ਰੀਲਿੰਗ ਸੀਂਗ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੁਲਿੰਗ ਸੀਂਗ ਨਾਲ ਆਤਮਿਕ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਸਵੇਂ ਅਤੇ ਬਾਰਹਵੇਂ ਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਧਦਾ ਵੱਧਦਾ ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਸੈਨਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਦਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ 8:10.

ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਤਾਇਆ ਜਾਣਾ ਮਸੀਹੀਅਤ (ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਸੈਨਾ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਰੂਦੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ (ਇਸਤ੍ਰੀਲਿੰਗ) ਨੂੰ ਯੂਰਪ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਭਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਘਾਤਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿੱਤ ਦੀ ਬਲੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੌਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਫਲ ਹੋਇਆ। ਦਾਨੀਏਲ 8:12.

ਇਸ ਆਯਤ ਵਿੱਚ "ਸੈਨਾ" ਉਸ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਪਦ ਨੂੰ "ਨਿਰੰਤਰ" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। "ਵਿਰੁੱਧ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ "ਤੋਂ" ਹੈ। ਯੂਰਪ ਦੇ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰਾਜਿਆਂ ਤੋਂ (ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਤੋਂ), ਜੋ "ਨਿਰੰਤਰ" ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸੈਨਿਕ ਸਮਰਥਨ ("ਇੱਕ ਸੈਨਾ") ਪਾਪਾਈ ਪਦ ਨੂੰ "ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਾਰਨ" ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸੰਯੋਗ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੋਵੇ, ਉਹੀ "ਅਪਰਾਧ" ਹੈ। ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਮਦਦ ਮਸੀਹੀ ਲਹੂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਾਪਾਈ ਪਦ ਨੇ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ

ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ, ਤਦ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ("ਇਸ ਨੇ") "ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।"

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ, ਆਯਤ ਇਕੱਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੂੰ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਓਰੋਂ ਬਾਂਹਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਾਕਤ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਨਿੱਤ ਦੀ ਬਲੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਦਾਨੀਏਲ 11:31.

ਇਹ ਆਯਤ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਤੋਂ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਵੱਲ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਯਤ ਵਿੱਚ "ਬਾਂਹਾਂ" ਯੂਰਪੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਨ 496 ਵਿੱਚ ਫਰੈਂਕਾਂ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕਲੋਵਿਸ (ਫ੍ਰਾਂਸ) ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲੱਗੇ। "ਬਾਂਹਾਂ" ਨੇ "ਤਾਕਤ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" (ਰੋਮ ਨਗਰੀ) ਨੂੰ ਵੀ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕੀਤਾ, ਚੌਥੀ ਸਦੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਨ 538 ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਯੁੱਧਾਂ ਰਾਹੀਂ। "ਬਾਂਹਾਂ" ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਉੱਥਾਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਨੂੰ ਵੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਨ 508 ਤੱਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣਾ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "sur" ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਹਟਾਉਣਾ"। "ਬਾਂਹਾਂ" ਨੇ ਸੰਨ 538 ਵਿੱਚ "ਉਹ ਘਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਜੋ ਉਜਾੜ ਕਰਦੀ ਹੈ" (ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ) ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ, ਆਇਤ ਬਾਰਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤ੍ਰੀਲਿੰਗ ਛੋਟੇ ਸਿੰਗ ਨੂੰ "ਇੱਕ ਸੈਨਾ" ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਇਤ ਇਕੱਤੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵੀ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜੇ ਦਰਿੰਦਾ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਉਹ ਚੀਤੇ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਭਾਲੂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਰਗਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਆਪਣਾ ਸਿੰਹਾਸਨ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:2.

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਆਇਤ ਦੇ ਦੋ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਜੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਅਜਗਰ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਹੈ। ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ; "ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਿੰਹਾਸਨ, ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰ।"

ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੁਆਰਾ ਸਨ 496 ਵਿੱਚ ਕਲੋਵਿਸ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ "ਆਸਨ" ਸਨ 330 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਸਮਰਾਟ ਕਾਨਸਟੈਂਟਾਈਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਾਨਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਵੱਲ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਗਰੀ ਰੋਮ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਸਨ 533 ਵਿੱਚ, ਸਮਰਾਟ ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੋਪ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਵਿਧਰਮੀਆਂ ਦਾ ਸੁਧਾਰਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ "ਵੱਡੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ" ਰੋਮ ਦੇ ਪੋਪ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਬਾਰਹਵੀਂ ਆਇਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ "ਸੈਨਾ" ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਕੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ (ਸਨ 496 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ), ਪਾਪਾਈ ਪਦ "ਸਮਿੱਧ ਹੋਇਆ।"

ਇਹ "ਕਿਰਿਆ ਕਰਦਾ" ਅਤੇ "ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ" ਰਹੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਅੰਤ 1798 ਵਿੱਚ ਨਾ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਨਾ ਲੱਗਾ।

ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇਵਤੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਠਹਿਰਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਚਰਜ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਦ ਤੱਕ ਫਲਦਾ-ਫੂਲਦਾ ਰਹੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੋ ਕੇ ਰਹੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:36.

ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਨੌਵੀਂ ਆਇਤ ਪੁਰਸ਼ਵਾਚਕ ਰੋਮ (ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ) ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵਾਂ ਵਾਲੀ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਕ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜਿੱਤਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉੱਖਾੜੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸਿੰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਉਹ ਦੋ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ, ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਤੋਤਾਲੀ ਤੱਕ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਕ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਗਿਆਰਹੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਪੁਰਸ਼ਵਾਚਕ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ (ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ) ਮੁੜ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਤਰਕ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇਤਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਲੀ ਨੀਂਹ ਖੜੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਧਾਰਮਿਕ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਝੂਠ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ।

ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਤੱਕ ਵੱਡਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਤ ਦਾ ਬਲਿਦਾਨ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦਾਨੀਏਲ 8:11.

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ 1863 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਜਾਲੀ ਸਿੱਕਿਆਂ ਅਤੇ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਧਿਆਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਧਾਰਮਿਕ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਨਿਪੁਣਤਾ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਖੇਤਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਆਪਣੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕਵਾਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਧਰਮ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਾਈਬਲਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗਿਆਨ ਹਨ, ਜਾਂ ਬਾਈਬਲਕ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗਿਆਨ ਹਨ। ਆਯਤ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਵਾਂਗ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲਕ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗਿਆਨ ਹੋਣ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੇਵਲ ਫ਼ਰੀਸੀਵਾਦ ਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨੌਂ ਤੋਂ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਸਿੰਗ ਲਈ ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਡੋਲਾਅ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰਦੇ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ, ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ-ਡੋਲਾਅ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਦੋਵਾਂ ਲਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਲਿੰਗ ਉਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕੁੜ-ਕਰਕਟ ਅਤੇ ਖੋਟੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਇਤ ਗਿਆਰਾਂ ਪਾਪਾਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਇਤ ਗਿਆਰਾਂ ਦਾ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਪੋਪ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟੇ ਸਿੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਚਾਰ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਪੁਲਿੰਗ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋ ਇਸਤ੍ਰੀਲਿੰਗ, ਤਦ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੁਰਖ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ, ਜੋ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਯੋਗ ਬਣਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਇਤ ਗਿਆਰਾਂ ਦਾ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਪੁਲਿੰਗ ਰੋਮ (ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ) ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸਤ੍ਰੀਲਿੰਗ ਰੋਮ (ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ)।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪਦ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ (ਉਹ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੈਨਾਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੱਕ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸੈਨਾਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਕੇਵਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਪਦ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ (ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੇ ਦੁਆਰਾ) "ਨਿੱਤ ਦੀ ਬਲੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।"

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਹਟਾ ਲੈਣਾ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹਨ "ਸੂਰ" ਅਤੇ "ਰੂਮ"। ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। "ਸੂਰ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਹਟਾ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਵੇਦੀ ਤੋਂ ਰਾਖ ਹਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਰਾਖ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ

ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ "ਸੂਰ" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। "ਰੂਮ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਣਾ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਯਾਜਕ ਨੇ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਭੇਟ ਨੂੰ "ਰੂਮ" (ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਣਾ) ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਆਯਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ("ਰੋਜ਼ਾਨਾ") ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਰਾਹੀਂ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਨੂੰ "ਰੂਮ" ("ਹਟਾ ਲੈਣਾ") ਕਰੇਗਾ।

ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕੇਗਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁਣਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "take away" ਦੇ ਹਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੂੰ "remove" ਵਜੋਂ ਹੀ ਮੰਨਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਸਟੀਕ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਬੀ ਦਾਨੀਏਲ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਜੇ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਕੋ ਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਉਬਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ-ਅਧਿਐਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬਾਈਬਲਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਲਾਗੂਕਰਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਲਖੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ, ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗਿਆ ਹੀ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਕੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਝੂਠੀਆਂ ਪੱਧਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਕਸਰ ਉਹਨਾਂ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ "line upon line" ਦੀ ਪੱਧਤੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਸ਼ਕਰ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਤੱਕ ਵੱਡਾ ਕਰ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਤ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦਾਨੀਏਲ 8:11.

ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਉੱਪਰ ਉਠਾਉਣਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਕਰਨਾ।" ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹਟਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਲਈ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਅਸਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਆਯਤ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਇਸ ਆਯਤ ਦੇ ਸਧਾਰਣ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੇਠ ਠਹਿਰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਯਤ ਦਾ ਛੋਟਾ ਸਿੰਗ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਯਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ "ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ" (ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ) "ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, ਉਹ ਉਸ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਠ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

"ਫਿਰ ਮੈਂ 'ਰੋਜ਼ਾਨਾ' (ਦਾਨੀਏਲ 8:12) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ 'ਬਲੀਦਾਨ' ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੂਲ ਪਾਠ ਦਾ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੰਟੇ ਦਾ ਘੋਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ।" Early Writings, 74.

ਉਹ "ਲਗਾਤਾਰ" ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਲੀਦਾਨ" ਇਸ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਲਗਾਤਾਰ" ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨੀ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਵਚਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਬਲੀਦਾਨ" ਸ਼ਬਦ "ਪਾਠ ਦਾ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ"।

ਜਦੋਂ ਇਫ਼ਰਾਈਮ ਦੇ ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕ "ਨਿੱਤ ਦੀ" ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਇਤ ਫਿਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ, "ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ" (ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ) "ਨਿੱਤ ਦੀ ਹਟਾ ਲਈ ਗਈ," ਜਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ, "ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਹਟਾ ਲਈ ਗਈ।" ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਝੂਠੀ ਗੱਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਧਕਾਰ ਰਾਹੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸਮਝ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਤਥਾਪਿ ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਹਟਾ ਲੈਣਾ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮੰਡਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਈਬਲੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਵਿਦਵਾਨ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "rum" ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਉੱਤੇ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ: "ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਉੱਚੀ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮੰਡਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।" ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਕਦੇ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮੰਡਿਤ ਕੀਤਾ?

ਉਹ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "sur" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "rum" ਉੱਤੇ ਥੋਪਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਹੋਰ ਦੋ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ "the daily" ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ "sur" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਹਟਾਉਣਾ; ਪਰ ਗਿਆਰਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ "rum" ਸ਼ਬਦ ਚੁਣਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਆਯਤ ਸੰਬੰਧੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਥਾਲੀ ਨਾ ਕੇਵਲ ਇਸ ਕਾਰਣ ਮੁਰਖਤਾ ਹੈ ਕਿ "take away" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਮਰੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾਕਾਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਪਰ ਇਹ ਮਨੁੱਖ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਅਬਦਲੀਯਾਜੋਗ ਯਾਜਕਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 7:24, 25.

ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਾਂਗ, ਇਸ ਆਯਤ ਦੀ ਆਪਣੀ ਝੂਠੀ ਲਾਗੂਅਤ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਮਾਂ-ਅੰਤਰਾਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਾਲੀ ਬਿਚੋਲਗੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤੀ ਸੀ, ਸਰਾਸਰ ਅਸੰਗਤ ਹੈ!

ਪਰ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਕਿ ਉਹ ਆਯਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਬਖਸ਼ੀ। ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਕਤਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹੀ ਸਿਖਾਉਣ ਜੋ ਉਹ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹਨ।

ਹਾਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੈਨਾ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਤੱਕ ਵੱਡਾ ਕਰ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਤ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ 8:11।

ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਆਯਤ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, "ਪੋਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ," ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਮਰਥਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ "ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।" ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਐਸੀ ਇਕ ਵੀ ਆਯਤ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ, ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਢਾਹਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਐਸਾ ਬਾਈਬਲਕ ਅੰਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰੇ ਕਿ ਸਵਰਗ ਆਪ, ਜੋ ਕਿ "ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਸਥਾਨ" ਹੈ, ਕਦੇ ਢਾਹਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਇਹ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਬੀ ਦਾਨੀਏਲ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅਡਿਗ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਆਯਤ ਵਿੱਚ "ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਸਥਾਨ" ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "rum" ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "sur" ਦੇ ਅਰਥ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਅਡੋਲਤਾ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "miqdash" ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "qodesh" ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "miqdash" ਅਤੇ "qodesh" ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਸਿਰਫ "ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਥਾਪਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। "Miqdash" ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬੁਤਪਰਸਤ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਲਈ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਪਰ "qodesh" ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਜੇ ਦਾਨੀਏਲ ਕਿਸੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲੱਗਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ "miqdash" ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਦਾ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਅਚਰਜ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਵਿਦਵਾਨ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਲਗਾਤਾਰ ਚਾਰ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਵਰਤੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ" ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਰਥ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਹਾਂ, ਉਹ ਸੈਨਿਆਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿੱਤ ਦੀ ਬਲੀ ਹਟਾ ਲਈ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਡਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿੱਤ ਦੀ ਬਲੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬੋਲਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਵਿੱਤਰ ਨੇ ਉਸ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪਵਿੱਤਰ ਨੂੰ, ਜੋ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਹਾ, ਨਿੱਤ ਦੀ ਬਲੀ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਰਹੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ ਜਾਵੇ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ; ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 8:11-14.

ਉਸੇ ਹੀ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਇਤਾਂ ਤੇਰਾਂ ਅਤੇ ਚੌਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ "ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" ਲਈ ਉਹ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਆਇਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਉਹ ਸਧਾਰਣ ਜਾਂ ਆਮ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਦਾਨੀਏਲ ਆਇਆਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ "ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" ਦੀ ਪਛਾਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹੀ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਦਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅਗਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਆਇਆਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਵਾਰ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਆਇਆਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਤਪਰਸਤ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਆਇਆਤਾਂ ਤੇਰਾਂ ਅਤੇ ਚੌਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਪਰ ਅਫਰਾਈਮ ਦੇ ਮਦਿਰਾਪੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਇਆਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ "ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਸਥਾਨ," ਜੋ "ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ," ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ "ਸਥਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਕਤਰਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਗਿਆਰੂਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ "ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ" ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਉਤਨੀ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਢਾਹਿਆ ਗਿਆ "ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ" ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦਾ "ਸਥਾਨ" ਸੀ।

ਨੌਵੀਂ ਤੋਂ ਬਾਰਹਵੀਂ ਆਯਤ ਤੱਕ ਲਿੰਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਅਦਲ-ਬਦਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਧੁਨਿਕ ਧਰਮ-ਵਿਦਾਂ ਨੇ "the daily" ਦੀ ਉਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਪਣਾ ਲਈ ਜੋ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਨੁਮਾਨ, ਪਰੰਪਰਾ ਅਤੇ ਰਸਮ-ਰਿਵਾਜ ਦੀ ਰੇਤ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨੀਂਹ ਰਚਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਆਯਤ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੀ ਉਸ ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਸੀ ਕਿ "the daily" ਬਾਰੇ ਮਿੱਲਰ ਦੀ ਸਮਝ, ਕਿ ਉਹ ਪੈਗਨਵਾਦ ਸੀ, ਸਹੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਕੈਥੋਲਿਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ-ਵਿਗਿਆਨ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਭਟਕਾਵੇ ਅਤੇ

ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਕਲਾ ਵਰਤਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਰੋਮ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਉੱਤੇ "ਹਟਾਉਣਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਥੋਪਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ "ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਣਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨਾ" ਹੈ। ਉਹ "ਨਿੱਤ ਦੀ ਵਸਤੂ" ਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਅੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਮੰਦਰ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ "ਥਾਂ" ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ "ਅਣਪੜ੍ਹੇ" (ਜਿਵੇਂ ਯਸਾਯਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ), ਜੋ ਕੇਵਲ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ ਜੇ "ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ" ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਕਿ ਇਹ ਐਸਾ ਹੀ ਹੈ, ਕਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਹ ਥਾਲੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਨਾਸ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਰਤਨਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਪੌਲੁਸ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕਈ ਜਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਣਗੇ, ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਂਦੇ ਹੋਏ।' ਇਹੀ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕਸੌਟੀਆਂ ਉਸ ਵਰਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਉਣਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਮੁੜ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਵੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਘਿੂਣਾ ਅਤੇ ਉਪਹਾਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੂ ਸੇਵਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵੈਰੀ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਝੂਠ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਸਲ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੰਭੀਰ ਕਰਤੱਬ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਂਗੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹੋਈਏ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨਾ ਖੜੀਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਵੱਡਾ ਕੋਲਾਹਲ ਨਾ ਮਚਾਈਏ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਿੰਦਾ ਅਤੇ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸਹਿਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਨਾ ਕਰੀਏ, ਸਗੋਂ ਸਰਬੋਚ ਦੇ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਰਹੀਏ।"

"ਰਸੂਲ ਆਖਦਾ ਹੈ, 'ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਹਿਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ; ਪਰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਖੁੱਜਦੇ ਰਹਿਣ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਮੋੜ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੱਲ ਫੇਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।' ਹਰ ਪਾਸੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭ੍ਰਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਫਲ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਸੱਚਾਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਲਈ ਰਸੂਲ ਦੀ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਹੈ, 'ਤੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਚੇਤ ਰਹਿ, ਦੁੱਖ ਸਹਾਰ, ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ, ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰ।' ਉਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਏ। ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, 'ਦੇਮਾਸ ਨੇ ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ;' ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, 'ਸਿਕੰਦਰ ਤਾਂਬੇ ਦੇ ਕਾਰੀਗਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ: ਪ੍ਰਭੂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਾ ਦੇਵੇ: ਤੂੰ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਬਚਨਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

"ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤਾਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਦੀਆਂ ਸਮਾਨ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਕਲੰਕ ਮੇਮਣਾ ਵੀ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਸਹਾਰਿਆ।"

"ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸੁਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਪਰ 'ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਾਸ ਨੂੰ ਝਗੜਾਲੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਸਗੋਂ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲ ਨਰਮ ਹੋਣਾ, ਸਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁਣ, ਧੀਰਜਵਾਨ; ਅਤੇ ਨਮਰਤਾ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਹੀ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ।' ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੋਥੇਭਰੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਈਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਵਿਰੋਧ

ਉਸੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ,—‘ਲਿਖਿਆ ਹੈ।’ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਉਪਯੋਗ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ, ‘ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਪਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਕਰ, ਇੱਕ ਐਸਾ ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੱਜਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਦਾ ਹੈ।’ ਝੂਠੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵਕਰੀ ਭੁੱਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਮਿਹਨਤ, ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ‘ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿਆਨਕ ਸਮੇਂ ਆਉਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਲੋਭੀ, ਡੰਗੀ, ਅਹੰਕਾਰੀ, ਨਿੰਦਕ, ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਆਗਿਆਉਲੰਘਣੀ, ਅਕਿਤਾਘਨ, ਅਪਵਿੱਤਰ, ਸਵਭਾਵਿਕ ਸਨੇਹ ਤੋਂ ਰਹਿਤ, ਸੰਧੀ-ਤੇੜਣ ਵਾਲੇ, ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਅਸੰਯਮੀ, ਕੂਰ, ਭਲਿਆਈ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਉਤਾਵਲੇ, ਗਰਬੀਲੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲੋਂ ਭੇਗ-ਵਿਲਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋਣਗੇ; ਭਗਤੀ ਦਾ ਰੂਪ ਤਾਂ ਰੱਖਣਗੇ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਗੇ: ਐਸਿਆਂ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲੈ।’ ਇਹ ਬਚਨ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ‘ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ,’ ‘ਭਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤੱਚ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ,’ ਇਸ ਪਤਿਤ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹਨ। ਪਰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜਦੂਤ ਉਹੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਜੋ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਸੀ। ਨਮਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

“ਪੌਲਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: ‘ਜਿਵੇਂ ਯੰਨੇਸ ਅਤੇ ਯੰਬਰੇਸ ਨੇ ਮੁਸਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਤਿਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਮਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਖੋਟੇ। ਪਰ ਉਹ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਹੋਈ ਸੀ।’ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਚਾਹੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਕਲੰਕ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਤਿਰਸਕਾਰਿਆ ਜਾਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ‘ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਪਤ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ,’ ਅਤੇ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਆਦਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਸੁਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇਰੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੰਦਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈਆਂ।’ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੀ ਇਕੱਲੇ ਸਲੀਬ ਝੱਲਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਕਲਵਰੀ ਦਾ ਦੁੱਖ-ਭੋਗੀ ਮਨੁੱਖ ਸਾਡੀਆਂ ਵਿਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾਲ ਸਪਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪ ਪਰਖਿਆ ਜਾ ਕੇ ਦੁੱਖ ਸਹਿ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਲਈ ਸ਼ੋਕ ਅਤੇ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਹਨ। ‘ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਜੁਲਮ ਸਹਿਣਗੇ। ਪਰ ਬੁਰੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਭੁਲਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਵੀ ਮੰਦੇ ਤੋਂ ਮੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ। ਪਰ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਰਹਿ ਜੋ ਤੂੰ ਸਿੱਖੀਆਂ ਹਨ।’ Review and Herald, January 10, 1888.”